

Poble de Déu que surt a l'encontre

Proposta de treball
per a l'itinerari
Presència en la vida pública

«Trobar, escoltar,
discernir:
tres verbs del Sínode»»^[1]

«Volem ser una Església
sinodal, una Església que
camina, una Església que
cerca sempre la pau, que
cerca sempre la caritat,
que cerca sempre estar
a prop especialment
d'aquells que pateixen»»^[2]

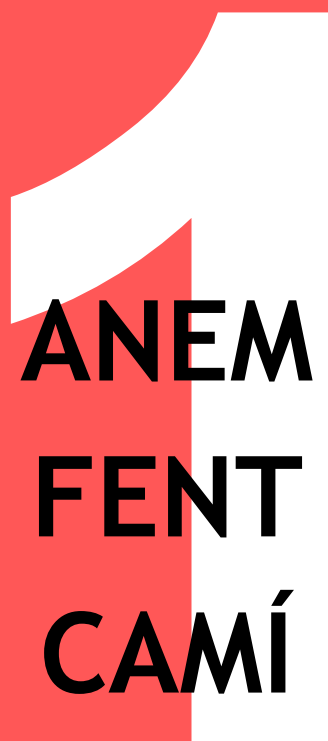
[1] Homilia del papa Francesc en la Santa Missa per a l'Obertura del Sínode dels bisbes. Basílica de Sant Pere, 10 d'octubre de 2021.

[2] Lleó XIV, Primer missatge públic després de la seva elecció, des el balcó central de la Basílica de Sant Pere, 8 de maig de 2025.

Índex

01	Anem fent camí	5
02	Poble de Déu que surt a l'encontre	9
03	Hem fet passos amb una consciència de procés compartit	13
04	Fem un nou pas endavant	17
05	Recordem i reiterem els objectius del procés	23
06	Caràcter, destinataris i abast d'aquest document	27
07	Pla de treball per als propers anys	31

ANEM

FENT

CAMÍ

1. ANEM FENT CAMÍ

El procés articulat al voltant del **Congrés de Laics de 2020** –en els seus orígens, desenvolupament i primers fruits–, ens va ajudant a descobrir-nos com a Poble de Déu cridat a sortir a l'encontre dels homes i les dones d'avui per anunciar Jesucrist, i ens ha fet percebre amb força la necessitat de fer-nos proïsmes a tots com a membres de l'Església. Els diferents passos que anem fent ens han portat al moment present, marcat per la centralitat dels quatre itineraris que ens vam proposar recórrer –Primer anunci, Acompanyament, Processos formatius i Presència en la vida pública– i per dues claus transversals necessàries: sinodalitat i discerniment.

Sense cap mena de dubte, el **Sínodo de la Sinodalitat** ens està ajudant a tenir experiència viva d'aquestes dues claus, que han de seguir marcant el nostre camí: **hem viscut amb goig la sinodalitat com a manera de ser i actuar de l'Església**, i ben segur que ho continuarem fent durant la Fase d'implementació del Sínodo que ara comença; i ho hem fet a la llum de l'Esperit, escoltant-nos, dialogant entre nosaltres i, en molts casos, amb altres germans que no formen part dels nostres cercles habituals i fins i tot amb persones no creients.

A la llum de l'Esperit, ens hem escoltat, dialogant entre nosaltres i, en molts casos, amb altres germans que no formen part dels nostres cercles habituals i fins i tot amb persones no creients, el que ens ha permès fer viure amb goig la sinodalitat com a manera de ser i actuar de la Església. I confiem continuar compartint aquesta experiència, tan eclesial, durant la Fase d'implementació del Sínodo^[3] que ara comença.

En definitiva, podem afirmar que estem transitant un procés sobre la base de diverses experiències que miren cap a un mateix horitzó d'Església: el Congrés de Laics de 2020; el Sínode sobre la Sinodalitat; el procés de discerniment comunitari sobre **Primer anunci** i la Trobada nacional de febrer de 2024; i el **Congrés de Vocacions** de febrer de 2025, en qu  es va ressaltar la vocació laical que neix i s'alimenta de la nostra condició de batejats i seguidors de Crist. Som testimonis i coprotagonistes d'un moment en l'Església que pelegrina a Espanya que està marcant les nostres accions pastorals, la manera de viure la nostra pertinença a la Església, la forma com concebem la nostra missió.

[3] [https:// www.synod.va/content/dam/synod/process/implementation/pathways/250102---ESP-Pistas-para-la-fase-de-implementacion.pdf](https://www.synod.va/content/dam/synod/process/implementation/pathways/250102---ESP-Pistas-para-la-fase-de-implementacion.pdf)

1. ANEM FENT CAMÍ

L'escolta real de tots els membres del Poble de Déu, la participació conjunta de tots –bisbes, sacerdots, consagrats i laics en l'edificació d'una autèntica Església en sortida– en comunió des de la complementarietat de les vocacions, la diversitat, la pluralitat i la riquesa de la nostra Església ens situen en un moment privilegiat per abordar les diferents propostes que vam plantejar en el procés obert des del Congrés de Laics i els nous horitzons que ens fa albirar el Sínode sobre la Sinodalitat.

El camí que hem recorregut aquests anys ha partit d'un **discerniment comunitari** profund i madur sobre la situació de les nostres diferents realitats eclesials en relació amb els quatre itineraris esmentats. I en relació amb cada un d'ells:

- ♦ ens està ajudant a **reconèixer** la realitat en què vivim,
- ♦ ens està permetent **interpretar** les crides que Déu ens fa a través d'ella,
- ♦ i ens està portant a **elegir** els processos i els projectes que veritablement necessitem impulsar en el temps present: el que Déu somia per a nosaltres. Aquest document pretén ajudar en la tasca de fer-ho des de les diferents realitats eclesials.

Tal i com vam anticipar en les Jornades d'Apostolat Seglar del mes de octubre de l'any passat, el curs 2024-2025 va ser intens. A les tasques ordinàries habituals en les nostres diòcesis, associacions i moviments s'hi van sumar la fase final del Sínode de la Sinodalitat, el Jubileu de l'Esperança, la preparació i la participació en el Congrés de Vocacions, **el començament del nostre discerniment sobre l'itinerari de Presència en la vida pública...**

A tot això s'hi van afegir nous esdeveniments que han marcat la vida de l'Església en els darrers mesos:

- ♦ L'obertura d'una nova fase del procés sinodal, la d'**implementació**, que es desenvoluparà fins a l'octubre de 2028 i que, de ben segur, requerirà de la nostra atenció i el nostre esforç per anar aterrant les propostes del Sínode i per anar fent camí compartit en totes les diòcesis i amb totes les Esglésies del món.
- ♦ La mort del nostre estimat papa Francesc, l'ensenyament i l'alè del qual ens han anat acompanyant en tot nostre procés des que, l'any 2018, vam iniciar la preparació del Congrés de Laics 2020 fins ara.

1. ANEM FENT CAMÍ

- ♦ L'elecció del nou papa Lleó XIV que, ja des del primer moment, està mostrant la seva sensibilitat especial per la **Doctrina Social de l'Església**, entesa aquesta com a «**camí comú, coral i fins i tot multidisciplinari cap a la veritat**», que ens anima a desenvolupar «juntament amb el Poble de Déu, en aquest període històric de grans canvis socials, escoltant i dialogant amb tothom» i tenint compte especial en «**trobar i escoltar els pobres, (...) tresor per a l'Església i per a la humanitat**», portadors de «punts de vista, encara que sovint ignorats, (...) vitals **si volem veure el món a través dels ulls de Déu**»^[4].

Amb tot això, una vegada més se'ns obre davant un horitzó apassionant que ens convoca i sentim que la nostra tasca està, en el fons i la forma, en sintonia amb la marxa del Poble de Déu, Poble de Déu en camí, a la escolta i **cridat donar resposta com a Església** a «una necessitat generalitzada de justícia, una exigència de paternitat i maternitat, un profund desig d'espiritualitat, sobretot per part dels joves i els marginats, que no sempre troben canals eficaços per expressar-se»^[5].

[4] Lleó XIV, Discurs en la conferència anual de la Fundació Centesimus annus Pro Pontifice, 17 de maig de 2025.

[5] Ibídem.

**POBLE DE DÉU
QUE SURT
A L'ENCONTRE**

2. POBLE DE DÉU QUE SURT A L'ENCONTRE

La nostra vida de fe neix de l'encontre amb Jesucrist, que surt a buscar-nos i ens dona un nou horitzó de vida. **Fruit d'aquest encontre, d'aquesta gràcia, sorgeix la necessitat d'evangelitzar** com a missió pròpia de la Església, la nostra identitat més profunda. Per tant, «... hem de revifar l'encontre viu amb Ell, que ens omple de llum, de fortalesa i d'esperança. Només des de l'experiència renovada de l'Amor misericordiós voldrem, com a acció de gràcies i deure d'amor, proclamar l'Evangeli, que és Crist mateix, i estarem disposats a acollir el mandat del Senyor: “Aneu...” i “feu això...”»^[6].

Precisament aquesta vocació missionera és la que **ens impulsa al compromís**, a la coherència de la nostra fe amb la nostra vida i a una acció concreta en els nostres llocs quotidians de vida i de relació (família, amistats, treball, parròquia, moviment, lloc de compromís, etc.). Allà hi tenim **la missió i el repte de presentar Crist i de construir la fraternitat**, ambdues coses unides indissolublement. La nostra fe, a imatge i semblança de Jesús, ha de encarnar-se en el món, els llocs, els espais i amb les persones concretes.

Anem constatant que tenim una carència gran en la vinculació de la nostra fe amb un compromís evangèlic en allò concret de la vida i, consegüentment, una necessitat com a cristians de discernir personalment i comunitària sobre aquesta exigència que va aparellada a la nostra fe, i de fer-ho des dels criteris de l'Evangeli.

En el següent passatge del Evangeli presenciem un moment crucial en la vida pública de Jesús: el retorn a Natzaret i la proclamació de la seva missió. La lectura del profeta Isaïes és una declaració d'identitat i de propòsit en què Jesús manifesta **el sentit i l'estil de la seva missió**, és a dir, el sentit i l'estil de la nostra missió:

[6] «Fidels a l'enviament missioner» (Aproximació al context actual i marc eclesial; orientacions pastorals i línies d'acció per a la Conferència episcopal Espanyola (2021-2025).

2. POBLE DE DÉU QUE SURT A L'ENCONTRE

«Jesús se n'anà a Natzaret, on s'havia criat.

El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: L'Esperit del Senyor reposa sobre meu ja que ell m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor". Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: "Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura"».

(Lc 4,16-21)

Com Jesús, en el marc de l'Any Jubilar sobre l'Esperança, ens sentim cridats a portar la Bona Notícia fent-nos presents com a Església especialment en els llocs de la societat on hi ha nafres i injustícies. Per això, **entenem el compromís en la vida pública com a anticipació del Regne de Déu i com el seu anunci explícit.** Estem convençuts que el compromís transformador és exigència i aliment de la pròpia fe, i que és tasca de tots i cada un de nosaltres a nivell personal i comunitari.

A large, white, stylized number '3' is centered in the background of the slide.

**HEM FET PASSOS
AMB UNA CONSCIÈNCIA
DE PROCÉS COMPARTIT**

3. HEM FET PASSOS AMB UNA CONSCIÈNCIA DE PROCÉS COMPARTIT

La ponència final del Congrés de Laics 2020 convidava a sembrar i fer collita. «En aquest Congrés estem sembrant les llavors necessàries per renovar-nos i dinamitzar el laïcat a Espanya; al mateix temps, ja estem fent la collita dels primers fruits, dels quals sortiran noves llavors de sinodalitat» (Mons. Toni Vadell i Ana Medina, Ponència final del Congrés de Laics).

El Sínode sobre la Sinodalitat ha il·luminat el nostre procés i ha suposat un nou esperó en aquest procés de sembra, ja anem sent testimonis dels seus fruits i que seguirem reconeixent en el futur immediat.

Sobre la base de **la centralitat i la complementarietat dels quatre itineraris** que vertebraven el nostre caminar des del Congrés de febrer de 2020 (Primer anunci, Acompanyament, Processos formatius i Presència en la vida pública), la nostra proposta en aquests anys ha estat que aquests s'articulessin com a elements estructurants dels treballs pastorals a les nostres diòcesis, associacions i moviments, al mateix temps que es propiciessin espais compartits i accions conjuntes amb altres comissions de la Conferència episcopal.

A tot això hi contribueix l'esquema de procés (període establert de reflexió i discerniment per a cada un dels itineraris que conclou amb un Trobada nacional monogràfica) en què participen les delegacions diocesanes i les comissions episcopals directament implicades.

La Trobada nacional sobre Primer anunci de febrer de 2024 va ser la primera preparada i celebrada d'aquesta manera, i va suposar un gran impuls a la conscienciació personal i col·lectiva del primer anunci com a resposta natural de la fe que professem cada persona i com a tasca permanent en els nostres espais i llocs de vida.

Els **eixos transversals** del procés han estat i continuen sent **la sinodalitat i el discerniment**. Tots dos ens han ajudat a créixer en comunió, en corresponsabilitat, i la seva comprensió gradual ens impulsa al compromís d'incorporar-los a la manera de procedir de les diferents iniciatives perquè formin part fonamental de la nostra manera de ser i fer Església.

3. HEM FET PASSOS AMB UNA CONSCIÈNCIA DE PROCÉS COMPARTIT

Un altre pas va ser la creació del **Consell Assessor de Laics** com a equip de treball, de reflexió i de discerniment al servei del procés, amb la tasca d'oferir i impulsar propostes generadores de comunió que permetin integrar diòcesis, associacions i moviments en aquesta dinàmica. Sent un espai plural en diferents sentits (procedència geogràfica, diversitat de carismes i vocacions) va conformar un primer laboratori d'experiència sinodal i d'expressió de la pluralitat dels membres que integrem el Poble de Déu.

Així mateix, la riquesa de reflexions, propostes, idees i projectes, que s'han anat concretant en documents, constitueixen un patrimoni valuósíssim a disposició de tot el Poble de Déu que pelegrina a Espanya^[7].

Tots aquests passos ens orienten cap a l'objectiu últim que ens marca des de l'inici d'aquest procés: **dinamitzar el laïcat a Espanya**. I, en aquest moment, creiem que s'estan fent passos per constituir un laïcat responsable i conscient d'una missió concreta i compartida a través del discerniment i la sinodalitat.

[7] L'*Instrumentum laboris* va sintetitzar les propostes fetes en la primera fase del procés. La *Guia de treball* per al post-congrés de laics es va gestar amb les aportacions dels grups de reflexió del Congrés. Les ponències dels quatre itineraris, així com les al·locucions i homilies, sense oblidar l'important missatge del papa Francesc. A més hi ha tots els documents de la posterior Trobada nacional sobre Primer anunci «Poble de Déu unit en la missió», del recent Congrés sobre les vocacions i l'accés al material del Sínode sobre la Sinodalitat. Podem accedir-hi a la nova pàgina web de la Comissió episcopal: www.laicos.conferenciaepiscopal.es

4
FEM
UN NOU PAS
ENDA VANT

4. FEM UN NOU PAS ENDAVANT

Al Congrés de Laics de 2020 vam rebre un enviament i un encàrrec. A les nostres orelles encara ressonen les paraules del papa Francesc:

«Els animo a que visquin la seva pròpia vocació immersos en el món, escoltant, amb Déu i amb la Església, els batecs dels seus contemporanis, del poble (...). No tinguin por de resseguir els carrers, d'entrar en cada racó de la societat, d'arribar fins als límits de la ciutat, de tocar les ferides de la nostra gent... aquesta és l'Església de Déu, que s'arromanga per sortir a l'encontre de l'altre, sense jutjar-lo, sense condemnar-lo, sinó estenent-li la mà, per sostenir-lo, animar-lo o, simplement, per acompanyar-lo en la seva vida. Que el mandat del Senyor ressoni sempre en vosaltres: "Aneu i prediqueu l'Evangeli"»^[8].

Per concretar el nostre encàrrec, des del Consell Assessor de Laics es va oferir la **Guia de treball per al Postcongrés de laics «Cap a una renovada Pentecosta»^[9]**, com a eina d'ajuda a la posada en marxa del procés. A la Guia no només es recollen les propostes sobre actituds que hem de convertir, processos que hem d'activar i projectes que podem proposar, sinó que es plantejaven unes línies bàsiques per interioritzar en les nostres comunitats de referència.

Juntament amb ella, és fonamental tenir com a referent, com anem dient, els documents del Sínode sobre la Sinodalitat, i en especial el Document final de la XVI Assemblea general ordinària que participa del magisteri ordinari del successor de Pere^[10].

En aquest moment toca donar un nou pas en aquest procés: abordarem el discerniment comunitari sobre l'**itinerari de Presència en la vida pública**.

[8] Missatge del papa Francesc al Congrés de Laics 2020.

[9] <https://laicos.conferenciaepiscopal.es/guia-trabajo/>. Conferència episcopal Espanyola, 2020.

[10] https://www.synod.va/content/dam/synod/news/2024-10-26_final-document/ESP---Documento-finale.pdf

4. FEM UN NOU PAS ENDAVANT

A les Jornades d'Apostolat seglar de 2024 vam identificar diverses **difficultats** que poden frenar aquest moment del procés: l'individualisme; el por a que, en treballar aquest tema, es constatin les nostres diferències; la desesperança que no ho puguem aconseguir o que serveixi per a alguna cosa; el conformisme o la simplificació. A això s'hi uneix una temptació que hem d'evitar: creure que podem aconseguir immediatament i sense esforç l'ideal que entre tots projectem.

El que portem entre mans és **un projecte tan bonic com ambiciós**. Necessitem que la llum de l'Esperit il·lumini la nostra vida i la de les nostres comunitats per estar atents als petits passos, a l'actitud que ens duu a recórrer un camí constant i pacient, a encoratjar i cuidar el més feble i fràgil, a cercar allò que ens faci seguir creixent, a aprendre sempre des de la humilitat, a consolidar els avenços comunitaris, a l'obertura a altres realitats d'Església que anem descobrint, valorant i agraint pel que són i per allò que ens aporten.

Ho hem experimentat amb la proposta del papa Francesc, en voler implicar en el procés sinodal tot el Poble de Déu: com a persones batejades ens sabem protagonistes i corresponsables de la vida i la missió de l'Església, estem obrint nous camins que seguirem recorrent junts en el futur. Tot això ens exigeix seguir donant petits passos, sempre oberts a la llum de l'Esperit i agraïts pels fruits rebuts, a nivell personal i comunitari, que enriqueixen el nostre caminar junts en comunió, participació i missió.

Claus de nostre procés continuaran sent:

a Autonomia en comunió, posant en pràctica la sinodalitat

Tots som conscients que cada realitat eclesial té les seves dinàmiques pròpies, a través de les quals se cerca oferir respostes als reptes i els desafiaments del moment actual atents a les seves circumstàncies concretes i a la missió encomanada.

4. FEM UN NOU PAS ENDAVANT

Efectivament, aquest pla de treball cerca que diòcesis, associacions i moviments –també la mateixa Conferència episcopal Espanyola–, integrem en els nostres plans, programes i estructures pròpies, i des dels nostres ritmes respectius, les llums i les esperances que ens ha obert tant el procés seguit amb motiu del **Congrés de Laics**, com el que hem anat i continuarem desenvolupant els propers cursos, en relació amb el **Sínodo sobre la Sinodalitat**. Fem una **aposta convençuda per la comunió i la sinodalitat**, amb tot el que aquestes comporten. Aquí rau precisament la novetat del camí que estem fent: cercar una forma comuna de mirar la realitat i comprometre'ns a abordar-la junts, amb un mateix esperit, fins i tot plural i divers (cf. 1Co 12,4-11).

b La complementarietat i la globalitat dels quatre itineraris

Des d'una perspectiva externa, els itineraris, en el seu conjunt, són expressió del procés natural de maduració i vivència de la fe; alhora, des de la seva lògica interna, cadascun dels itineraris porta a la resta i hi té múltiples connexions. Per això s'entén que centrar l'atenció en un d'ells, en qualsevol moment del procés, és una invitació a reflexionar i aprofundir sobre la nostra acció en relació amb aquest itinerari i buscar un equilibri més gran amb els altres, sense deixar-los de banda ja que **tots estan connectats**.

c Una metodologia al servei del procés

Finalment, a l'hora de posar a marxa un pla de treball concret i realista, no podem ni hem de deixar de banda la metodologia, per tal que calin en diòcesis, associacions i moviments la centralitat dels itineraris i la dinàmica que impliquen **la pràctica de la sinodalitat i el discerniment**.

El Sínodo sobre la Sinodalitat ha contribuït eficaçment a aconseguir-ho de manera gradual i continuarà fent-ho en el futur. Per això serà important continuar incorporant a la planificació vies de connexió amb les diòcesi, les associacions i els moviments com a part integrant de la proposta.

4. FEM UN NOU PAS ENDAVANT

Però, alhora, requereix ser conscients en tot moment que la forma està sempre al servei del fons: **el nostre pla de treball no és un fi en si mateix**, sinó que **ha de servir al nostre objectiu d'aconseguir una autèntica conversió pastoral en clau missionera**, d'Església en sortida permanent.

En definitiva, seguir caminant junts, com a Església sinodal, sobre la base dels quatre itineraris, ha de ser la nostra guia; sortir de les nostres comunitats per anunciar Jesucrist, acompanyar els homes i les dones d'avui, enfortir la nostra fe i contribuir al bé comú, el nostre alè. Tot això en clau de discerniment, obrint-nos a les mocions que suscita l'Esperit i des de la comunió entre els diferents membres del Poble de Déu, cada un segons la seva condició, però amb el convenciment que hem de continuar construint junts el camí present des de la nostra corresponsabilitat baptismal.

5
RECORDEM
I REITEREM
ELS OBJECTIUS
DEL PROCÉS

5. RECORDEM I REITEREM ELS OBJECTIUS DELS PROCÉS

En el document «**Nous Fruits per a un Poble de Déu en camí**»^[11] vam definir els nostres objectius de fons que, en aquest moment, continuen sent vàlids:

- assumir com a laics el nostre compromís evangelitzador;
- promoure la corresponsabilitat, la participació i la implicació del laïcat, i de tota la comunitat cristiana, en la vida i la missió de l'Església;
- exercitar-nos en el discerniment comunitari;
- fer veure el rostre d'una Església samaritana al servei de la nostra societat, amb predilecció especial envers les persones més pobres i vulnerables.
- concretar iniciatives per els quatre itineraris;
- enfortir la comunió com a Poble de Déu;
- fomentar una espiritualitat de la comunió i de la sinodalitat.

A aquests se sumen **altres objectius** i metes, més **específics de l'itinerari** que estem afrontant i que hauríem d'aspirar a assolir en aquesta nova fase del procés:

- ♦ qüestionar-nos sobre la **coherència entre la nostra fe i la nostra vida quotidiana**;
- ♦ promoure **comunitats encarnades** localment;
- ♦ **estimular la comunió, el treball i la col·laboració entre diversos**, promovent accions més sinodals, que propiciïn una unitat d'acció més gran, així com el reconeixement de la riquesa i la pluralitat dels carismes en l'Església;
- ♦ sensibilitzar-nos sobre la importància de la **formació en Doctrina Social** de l'Església;
- ♦ establir **espais de diàleg amb la realitat social** i amb les persones no creients, des d'una mirada contemplativa i amb un compromís clar davant dels sofriments de la societat;
- ♦ aportar un **diàleg serè** per contribuir a superar –en primer lloc en les nostres comunitats i després donar-ne testimoni en la societat– la polarització, la crispació i el desencontre en què viu immersa la nostra societat;
- ♦ promoure processos d'**acompanyament a les persones que pateixen més**, que hi contribueixin a més a més denunciar la injustícia i el sofriment;
- ♦ iniciar **processos d'encontre i cura de cristians implicats en la vida pública**.

[11] <https://laicos.conferenciaepiscopal.es/wp-content/uploads/2023/01/Documento-Nuevos-frutos-para-un-Pueblo-de-Dios-en-camino.pdf>, Conferència episcopal Espanyola, 2023.

5. RECORDEM I REITEREM ELS OBJECTIUS DELS PROCÉS

D'aquesta manera, per tal d'impulsar aquesta nova fase del procés indicat i avançar cap als objectius plantejats, en aquest document fem una proposta concreta de treball exposada en tres claus:

- ♦ la **primera** ens situa en el context actual. Després de la Trobada del Primer anunci de 2024 i el Congrés de Vocacions de 2025, i a les portes de començar la nova fase d'Implementació del Sínode sobre la Sinodalitat, **començarem el discerniment comunitari** sobre l'itinerari de Presència en la vida pública.

Amb l'itinerari **Presència en la vida pública** busquem fer una conversió a la dimensió social de l'Evangeli com a inherent a la pròpia vocació baptismal i promoure que les nostres comunitats siguin autèntica Església sinodal en sortida, que existeix per evangelitzar, esdevé instrument d'anunci, alliberament i promoció de la dignitat de tota persona i que, des de l'escolta de les joies i les esperances, les tristeses i les angoixes dels homes del nostre temps (GS 1), té en la «cultura de l'encontre» la clau d'aproximació a la realitat social en què es troba.

- ♦ la **segona** ens recorda i aprofundeix en la importància del **discerniment** i, especialment en aquest moment del procés, de la **sinodalitat**, per abordar comunitàriament l'itinerari de Presència en la vida pública, i planteja una metodologia concreta per portar-lo a la pràctica.
- ♦ la **tercera** articula una **proposta concreta per al treball compartit** que animem a desenvolupar en totes les diòcesi, les associacions i els moviments laicals, sempre tenint present la llibertat, l'autonomia i la responsabilitat de tots nosaltres, cridats a ser agents protagonistes del procés, i en actitud d'escolta atenta i activa de la fase següent del Sínode sobre la Sinodalitat.

6

**CARÀCTER,
DESTINATARIS
I ABAST D'AQUEST
DOCUMENT**

6. CARÀCTER, DESTINATARIS I ABAST D'AQUEST DOCUMENT

Per poder contextualitzar degudament la proposta, convé tenir present el caràcter del document, els seus destinataris i el seu abast.

a Caràcter

Es tracta d'una eina d'ajuda perquè les diòcesis, els moviments i les associacions puguin organitzar el seu treball, aportin qualitat a la reflexió i s'endinsin en un camí de discerniment^[12].

Alhora, cal tenir en compte que el mètode per ell mateix no serà veritablement útil si no l'enfoquem a aconseguir una experiència espiritual i eclesial que ens ajudi a créixer en una nova manera de ser Església, a l'escolta dels qui participen en el camí, amb disponibilitat total a deixar-nos transformar per l'Esperit^[13].

La nostra pretensió continua sent que aquest procés i la dinàmica que comporta **arribin cada vegada a més persones**, per fer-les protagonistes d'aquest camí comú. Sense cap dubte, l'experiència sinodal ens situa en un moment idoni per fer-ho, alhora que ens permet treballar des de claus i dinàmiques de participació ja assajades i molt valorades.

b Destinataris

Hem anat veient, amb el pas del temps, que el que va començar sent un Congrés de Laics, va acabar esdevenint un procés de tot el Poble de Déu que continua sent viu i actiu. A la vegada, el camí que hem seguit en el Sínode ens ha ajudat a comprendre que **tots els batejats som Poble de Déu**, que estem cridats, amb independència de la nostra vocació concreta, a la complementarietat i a la comunió, que hem estat convocats a fer present el Senyor enmig del món. Precisament per això volem arribar a més i més persones, perquè tots tenim molt a aportar oferint el millor que tenim en la vida pública, en diàleg amb els que encara no coneixen prou la proposta d'alliberament que ens ofereix Jesucrist.

[12] «En realitat, un bon projecte pastoral hauria de ser el fruit madur d'un autèntic camí de discerniment en l'Esperit, que porta tothom a anar en profunditat. Cada membre de la comunitat està cridat a créixer en la capacitat d'escolta, en el respecte de la disciplina del conjunt que valora la contribució de cada un, i en l'art d'unir esforços en funció d'una planificació perquè es converteixi en un procés de transformació per als membres de la comunitat» (*Instrumentum laboris* del Sínode dels Joves, n. 206).

[13] Document de la Fase d'implementació del Sínode, punt 4.

6. CARÀCTER, DESTINANARIS I ABAST D'AQUEST DOCUMENT

Constatem amb alegria que, en aquests anys (des del començament del nostre procés l'any 2018), són moltes les persones que s'han unit al camí. Això suposa una renovació de forces i mirades, encara que sempre caldrà tenir present el ric patrimoni d'experiències que han suposat les etapes ja recorregudes i que hem de/tenim l'obligació de compartir amb qui arriba perquè ningú se senti estrany/aliè a la crida comuna a treballar per a l'extensió del Regne.

L'ambició declarada del procés és **obrir-se progressivament a tot el laïcat** –associat i no associat– del nostre país, sense oblidar que un dels grans reptes radica igualment en apropar-se a les persones que, encara que batejades, no participen activament de la vida de l'Església.

Per aquesta raó, com ja vam fer en l'itinerari anterior de Primer anunci, proposem que la dinàmica de discerniment que s'hi planteja **sigui realitzada pel número més gran possible de persones, grups i comunitats**, incorporant a la reflexió els sacerdots, religiosos i religioses que formen part de la comunitat.

Al mateix temps, segons la nostra opinió, la manera de treballar aquest document segurament no ha de ser oferir-lo en la seva totalitat a totes les persones de tots els grups que participin en el procés. És important que els animadors sí que el llegeixin en la seva integritat i el reflexionin amb deteniment per guiar la reflexió dels seus grups; però, alhora, és convenient que el material de treball per als participants sigui únicament la separata per al treball de grups que s'ofereix en un document independent.

6. CARÀCTER, DESTINANARIS I ABAST D'AQUEST DOCUMENT

C Abast

L'esperit que guia aquest document continua sent el de **recórrer un procés espiritual, sinodal i de discerniment**, que pretén generar efectes a tots els nivells: personal, parroquial, diocesà, en moviments i associacions, i també a nivell general. Així ho hem fet en els darrers anys i així ho continuarem fent durant els propers, sens dubte reforçats per l'experiència sinodal. L'espiritualitat sinodal porta a palpar el sentit de misteri i de gràcia que ens envolta, dona prioritat a l'escolta de la Paraula de Déu i a la celebració de la Eucaristia, i cerca els seus fruits en la nostra vida i el nostre món, tal com ens ho indica el Document final del Sínode^[14].

[14] «Una espiritualitat sinodal també exigeix ascresi, humilitat, paciència i disponibilitat a perdonar i ser perdonats. (...) En reconeixem el fruit quan la vida quotidiana de l'Església està marcada per la unitat i l'harmonia en la pluriformitat. Ningú no pot seguir sol per un camí d'espiritualitat autèntica. Necessitem suport, inclosa la formació i l'acompanyament espiritual, com a individus i com a comunitat». Document final de la XVI Assemblea General ordinària del Sínode 2024, n. 43.

7

**PLA
DE TREBALL
PER ALS
PROPERES ANYS**

7. PLA DE TREBALL PER ALS PROPERES ANYS

Una vegada situats en el moment concret que busquem impulsar, i tal com ens agrada recordar, oferim algunes pistes fonamentals per seguir nostre procés.

Sentim que el camí iniciat és el que el Senyor ens marca per al moment present i ens ha obert possibilitats i esperances.

a Des de l'escolta...

Amb aquest context com a referència, es proposa dedicar **un primer any**, el curs 2025-2026, a fer un discerniment en profunditat a nivell general sobre l'itinerari de Presència en la vida pública. Es tracta de tenir una panoràmica general de la pròpia comunitat eclesial, valorant els aspectes positius –actituds, processos i projectes en marxa– i detectant eventuais mancances o limitacions per caminar cap a l'ideal que ens hi plantegem.

La **primera fase**, de caràcter diocesà, partirà del treball sobre un qüestionari senzill que ens permeti aprofundir en el coneixement de la nostra presència en la vida pública, els reptes que ens planteja i les dinàmiques de treball que ens anima a posar en marxa.

Aquest primer pas, articulat amb la dinàmica «Reconèixer-Interpretar-Elegir», ens permetrà, a més de contribuir al discerniment general, a anar concretant també processos i projectes que anem veient necessari poder anar avançant en els nostres respectius nivells a partir d'allò que hàgim discernit.

Les respostes rebudes formaran part de la proposta preparatòria de la Trobada de laics a nivell nacional. Aquesta trobada, que constituirà una **segona fase**, tindrà una triple dimensió –formativa, celebrativa i deliberativa–, i el seu programa estarà integrat per ponències, experiències i diàlegs en grups de reflexió.

Finalment, en una **tercera fase**, les propostes formulades en la trobada tornaran a les comunitats eclesials per orientar, il·luminar i elegir el camí a seguir des de la clau del discerniment.

7. PLA DE TREBALL PER ALS PROPERES ANYS

És fonamental que cada diòcesi, associació i moviment, des d'aquest primer any de discerniment, pugui anar definint en els seus àmbits d'actuació respectius de quina manera anirà treballant o donant continuïtat als treballs començats en relació amb cadascun dels tres itineraris que resten, amb les mateixes premisses de comunió, discerniment i sinodalitat.

Amb això es busca afavorir la recepció real en les diferents comunitats eclesials de la dinàmica de treball que emana del procés congressual i que hem experimentat amb força durant la fase diocesana del Sínode, animant a avaluar com estem en relació amb aquest itinerari, quines crides ens suscita i com podem vincular-nos al procés començat per contribuir-hi i per nodrir-nos-en. Però, sobretot, **l'objectiu últim i principal és passar a l'acció**, anar transformant de mica en mica les nostres comunitats de referència, fer d'elles un avançament del Regne de Déu.

b ... a l'encontre

Aquesta dinàmica de treball ens permetrà articular un procés de creixement comunitari basat en l'escolta activa, el discerniment i la participació.

Tot i que l'objectiu fonamental és suscitar un canvi d'actituds i provocar processos i projectes en la línia marcada pel Congrés de Laics, la dinàmica que es proposa permet donar continuïtat en el temps als treballs de cada itinerari.

En tot aquest procés, les diferents **trobades generals convocades per la Comissió episcopal per als Laics, Família i Vida**, al llarg de cada curs, seran integrades en la dinàmica com a complement als treballs que es vagin realitzant en les diferents realitats eclesials i instrument que ens ajudi eficaçment a l'hora d'abordar-los.

7. PLA DE TREBALL PER ALS PROPERES ANYS

Al mateix temps, les **Trobades de Laics** a nivell nacional, amb presència de representants de les diòcesi, les associacions i els moviments, i periodicitat fixa, continuaran constituint una eina necessària per a la viabilitat del pla de treball i, sobretot, per aprofundir en la participació pluriforme i la comunió. Seran expressió de sinodalitat, continuïtat d'allò discernit en les fases prèvies i mitjà per seguir convertint actituds, articulant processos i suscitant projectes que ens permetin concretar de mica en mica les propostes plantejades en el Congrés i recollides en la Guia de Treball.

Tot això, sempre des la creativitat, no necessàriament aferrats a formes i instruments clàssics –que seran utilitzats allà on es consideri que són útils–, sinó cercant eines noves i senzilles per fomentar una cultura de l'encontre.

Certament, la tasca que tenim davant nostre és exigent, ja que així ho requereix el moment en què ens trobem; però també apassionant, pel que comporta i pel que estem fent junts. Estem construint un camí que està cridat a marcar l'acció pastoral de l'Església que pelegrina a Espanya.